

служители що се отнася до специалните задължения на тия послѣдните къмъ тѣхната служба спрѣмо държавата: и въ тия случаи държавата се прѣставлява като носител на imperium, затова и дисциплинарните съдилища въ извѣстно отношение сѫ сродни сѫ административните.

Но посоченото различие далечъ не означава, че всѣко съдилище може и трѣба да бѫде снабдено изключително съ единия видъ компетенция. Напротивъ, съвсѣмъ не е невъзможно, щото на едни и сѫщи съдилища да бѫде възложена всичката защита на субективните права, или обикновените съдилища, както е напр. въ България, да упражняват между друго и функции, които по своята сѫщност да не се различават отъ компетенцията на административните или на дисциплинарните съдилища¹¹⁾.

§ 77. — II. Обикновените съдилища.

Слѣдъ като за извѣстно врѣме руската оккупационна власт въ България възстанови сѫществуващите още въ турско врѣме т. н. „съвѣти на старейшините“ и „окрѣжните сѫдебни съвѣти“, на 1 януари 1879 г. сѫ влѣзли въ сила „врѣменните правила за устройството на сѫдебната част въ България“, които сѫ прѣдвиждали: „селски“, „окрѣжни“, „губернски“, „административни“, „духовни“ и „кадийски“ съдилища^{1).}

Селските съдилища, прѣобразувани отъ заварените „съвѣти на старейшините“, сѫ се състояли отъ най-старшето

¹¹⁾ Що се отнася до подраздѣлението на съдилищата, „законътъ за административното правосѫдие“ отъ 1912 г. въ чл. 11 употребява названието „обикновени съдилища“ въ смисъла на тукъ прокараната класификация: всички общи и специални обикновени съдилища въ отличие отъ административните и дисциплинарните съдилища.

Дисциплинарните съдилища стоятъ въ врѣзка съ въпроса за положението на държавните служители. Именно този „чиновнически въпросъ“ е единъ отъ най-болниятъ у настъ. Въ това отношение нѣма нищо разхвърлено и по-бесистемно отъ нашето законодателство. Разните закони съдѣржатъ отдѣлни постановления за дисциплинарни комисии по разните вѣдомства. Срв. напр. закона за народното просвѣщение (чл. чл. 206 слѣдн.), закона за Главната дирекция на статистиката (чл. 14) и др. Смѣсена компетенция иматъ: напр. Върховниятъ административенъ сѫдъ (чл. 5 отъ закона за административното правосѫдие), Върховниятъ касационенъ сѫдъ, апелативните и окрѣжните съдилища (закона за устройството на съдилищата, чл. чл. 167 слѣдн.), до колкото всички тия съдилища упражняватъ дисциплинарна власт и надзоръ надъ сѫдии и другите сѫдебни служители.

¹⁾ По историята на съдилищата у настъ срв. Доклада на парламентарната комисия за изработване щатове, томъ I, стр. 61 и слѣдните.